

I-37512/68

PRZEMYSŁ CHEMICZNY

w POLSCE SP. AKC. w ZGIERZU.

SPRAWOZDANIE
na IV-te Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy
za r. 1924.

I-37512 | 68

SPRAWOZDANIE ZA IV-ty OKRES OPERACYJNY

od 1 stycznia do 31 grudnia 1924 r.

Skład Rady w roku sprawozdawczym był następujący:

Prezes: Henryk Grohman, Łódź.

Wiceprezesi: Prof. Dr. J. Michalski, Warszawa; Dr. T. Smoluchowski, Poznań.

Członek honorowy: Prof. I. Mościcki, Lwów.

Członkowie: Dyr. W. Bizański, Warszawa; Radca K. Czapla, Bytom; Inż. W. Gerlicz, Łódź; I. Hordliczka, Zgierz; W. Hordliczka, Łódź; Dr. H. Kaden, Warszawa; Inż. J. Koziński, Poznań; Mecen. K. Kozłowski, Warszawa; Dyr. A. Legis, Łódź; Inż. A. ~~Kusakowski~~, Warszawa (~~ustąpił w Listopadzie 1924 r.~~); Dyr. St. Lipkowski, Łódź; Inż. W. Płużański, Zgierz; K. W. Scheibler, Łódź; Inż. W. Stefanowski, Maróna Sucha p. Grodzisk; Dyr. Cz. Swierczewski, Warszawa; Inż. A. Szeunert, Zgierz; Dyr. St. Szymański, Zawiercie; Inż. E. Trepka, Warszawa.

Do Zarządu powołała rada ponownie PP.: I. Hordliczkę, (przewodniczący), W. Gerlicza, (zastępca przewodniczącego), St. Lipkowskiego, W. Płużańskiego, K. W. Scheiblera, T. Smoluchowskiego, A. Szeunerta.

Do Komisji Rewizyjnej wybrani zostali ponownie PP.: St. Długoszewski ze Zgierza, Z. Drągowski z Poznania, M. Hofman z Warszawy, K. Olszowski z Warszawy, Dr. A. Rząd z Warszawy.

W skład Dyrekcji wchodziłi PP.: I. Hordliczka, W. Płużański, A. Szeunert.

Rada odbyła posiedzeń 6. Zarząd obradował 11 razy.

Pomyślne konjunktury przemysłowe i rezultaty, osiągnięte w latach ubiegłych, skłaniały naszą Spółkę Akcyjną do rozwijania coraz to intensywniejszej działalności.

W latach 1922 i 1923 rozbudowa Zakładów w Zgierzu, szczególnie w kierunku oparcia produkcji końcowej (barwniki, środki lecznicze, materiały wybuchowe i t. d.) na wyrabianych na miejscu z surowców krajowych, półproduktach organicznych prowadzoną była pośpiesznie, w zakresie dość szerokim.

Celem rozszerzenia fabrykacji kwasów i wogóle racjonalniejszego postawienia fabrykacji działu nieorganicznego, zapewniła sobie Spółka wpływy w fabryce nawozów sztucznych w Kielcach, oraz przystąpiła do przedsiębiorstwa górniczego „Gwarectwo Świętokrzyskie“, a dla wprowadzenia na rynek nowych artykułów, po 2 letnich blisko staraniach, nabyła w końcu roku 1923 fabrykę barwników Kalle i S-ka w Warszawie.

Zapoczątkowany eksport barwników (Rosja, Czechosłowacja) zapowiadał się pomyślnie; nowe emisje akcji Spółki znajdowały chętnych nabywców; możność kilkakrotnego w ciągu roku obrotu kapitałem pozwalała na zaciąganie dość znacznych kredytów. Dopiero w początku roku sprawozdawczego, zarysowujący się za ledwie w dwóch ostatnich miesiącach r. 1923 zwrot niepomyślny, nabrał niebywałej siły.

Kryzys w przemyśle włókienniczym, garbarskim i t. d., trwający do tej pory, w połączeniu z rzuca-
niem na rynek nagromadzonych przez spekulantów w okresie inflacyjnym zapasów barwników, zmniejszał wpływy ze sprzedaży tak silnie i tak szybko, że sukcesywna redukcja ilości robotników i dni pracy fabryk, przeprowadzana z konieczności i w przewidywaniu poprawy sytuacji dość ostrożnie, nie była w stanie zahamować w odpowiednim stosunku produkcji. Remanent wyprodukowanych towarów wzrósł znacznie ponad normę. Jednocześnie zwiększyły się ogromnie koszty nie tylko wskutek zmniejszenia produkcji lecz również wskutek podniesienia robocizny i wynagrodzenia pracowników w dwójnasób prawie, według wymagalnego dostosowania się do wskaźników drożyznianych Komisji Statystycznej i przerachowania na

złote. Przytem niepomierne podrożały węgiel, prąd i zasadnicze surowce, gdy tymczasem potaniecie produktów ostatecznych na rynku wszechświatowym nie pozwalało odpowiednio podnieść cen przy sprzedaży naszych towarów. Kasowanie kredytów przez instytucje państwowe, w związku z reformą walutową, zmuszało w przeciągu kilku miesięcy do korzystania wyłącznie z krótkoterminowych, bardzo drogie kredytów prywatnych, oprocentowanie których, jak również spłaty rat za nabytą, a nieruchomioną z powodu przewlekłego kryzysu, fabrykę w Warszawie, wyczerpały kapitał obrotowy.

Podkreślić również musimy, że eksport do Rosji z przyczyn politycznych — ustał, że niebywale niska cena odpadkowego kwasu siarkowego z Górnego Śląska zmusiła do zamknięcia wszystkich, pracujących na pirytach, wytwórni tego kwasu w Polsce, — więc i naszej, wreszcie, że nadmiernie wysokie ulgi celne nie sprzyjały zwiększeniu zapotrzebowania na krajowe produkty przejściowe, które wskutek tego fabrykowaliśmy w ilości mało co przekraczającej zmniejszone zapotrzebowanie własnych wytwórni barwników, bez możliwości osiągnięcia należytej, wymagalnej ze względów technicznych, ciągłości fabrykacji. Produkcja barwników nie mogła być również prowadzoną pod względem technicznym dość ekonomicznie, ponieważ, wobec dużego remanentu, ograniczano się do wyrobu wyłącznie brakujących do sprzedaży rodzajów barwników.

W porównaniu do r. 1923 produkcja naogół spadła w roku sprawozdawczym o 1/3, sprzedaż zaś zmniejszyła się blisko o połowę.

Wskutek redukcji ilość robotników zmalała czterokrotnie, personelu technicznego i biurowego trzykrotnie, biuro w Warszawie skasowano zupełnie.

W zakresie inwestycyjnym ograniczono się jedynie do wykończenia normalnotorowej bocznicy kolejowej i niektórych drobniejszych, uprzednio rozpoczętych instalacji.

Wobec wzrastających trudności finansowych zmuszeni byliśmy w końcu roku rozpocząć zabiegi o specjalne kredyty i odroczenie spłat, co w połowie stycznia 1925 r. zostało zrealizowane przez kilka banków z Bankiem Gospodarstwa Krajowego na czele.

Pomimo ciężkich warunków materialnych i związanych z tem ograniczeń i braków, nasze siły techniczne nie ustawały w pracy celem dostosowania produkcji do potrzeb nieopanowanych jeszcze przez nas gałęzi przemysłowych, rozszerzania skali barwników trwałych i wyrobu półproduktów, dostarczania których zagranica stale odmawia.

W związku z bilansem złotowym zostało przeprowadzone dokładne oszacowanie realności Spółki, które posłużyło za podstawę do ostatecznej, zatwierdzającej oceny Komisji Wojewódzkiej.

Stwierdzając, że rezultaty działalności przedsiębiorstwa w roku sprawozdawczym wypadły, z przyczyn wyżej podanych, ujemnie, zaznaczamy, że bilans otwarcia w złotych sporządzony został z należyłą ostrożnością, przyczem walory o niedość sprecyzowanej wartości przyjęto w sumach minimalnych.

Zaznaczamy również, że 3/4 wykazanych strat w roku sprawozdawczym przypada na procenty i dłużników wątpliwych, a zatem na pozycje, spowodowane ogólnym kryzysem gospodarczym w przełomowym stadium stosunków finansowo-handlowych, nieznaczna zaś tylko część na straty fabrykacyjne.

WNIOSEK.

Przedstawiając Walnemu Zgromadzeniu sprawozdanie, bilans zamknięcia, rachunek strat i zysków, bilans otwarcia w złotych i protokół Komisji Rewizyjnej, Rada i Zarząd Spółki Akcyjnej proszą Walne Zgromadzenie o zaakceptowanie i udzielenie władzom Spółki pokwitowania.

RADA I ZARZĄD.

Zgierz w czerwcu 1925 r.

d. 31 grudnia 1924 r.

Stan bierny.

	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Kapitały: zakładowy	333	34		
zapasowy	4,004	16		
rezerwowy	5,587	23		
amortyzacyjny	15,838	59	25,763	32
Rachunki w bankach			729,862	88
Wierzyciele			1,920,710	48
Kalle i S-ka			466,650	—
Traty			699,882	86
Akcepty			1,080,691	82
Długi hipoteczne			93,951	34
Akcepty gwarancyjne			2,450	—
Niewypłacona dywidenda			6,058	61
Kaucje członków Rady			3	67
Sumy przechodnie			61,231	13
7231-A				
			5,087,256	11

Komisja Rewizyjna: (—) St. Długoszewski
(—) Z. Drągowski
(—) K. Olszowski.

Straty.

Rachunek Strat

	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Rachunek Towarów				
Strata na kupnych towarach	154,800	99		
Rachunek Fabryki Chemicznej w Warszawie				
Koszty utrzymania fabryki i %/0 od wydatkowanych sum	219,120	84		
Rachunek Dłużników				
Należności wątpliwe	446,460	55		
Rachunek Rezerw				
Rezerwa na podatki i zaległe %/0	150,000	00	970,382	38
Rachunek Kosztów Ogólnych	213,147	45		
" " Handlowych	332,808	11		
Rachunek Podatków				
Podatki bieżące za rok 1924	Zł. 100,568.88			
Podatek majątkowy	" 60,710.28			
Rachunek Dyskonta i Procentów	795,237	72	1,502,472	44
			2,472,854	82

Zarząd: (—) T. Smoluchowski
 (—) W. Gerlicz
 (—) A. Szeunert
 (—) W. Płużański.

i Zysków

Zyski.

	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Zysk na fabrykacji za rok 1924			712,990	49
Strata za rok 1924			1,759,864	33
<hr/>				
			2,472,854	82

Komisja Rewizyjna: (—) St. Długoszewski
(—) Z. Drągowski
(—) K. Olszowski.

Stan czynny.

Bilans otwarcia
na dzień 1-go

	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Gotowizna w kasie	3,856	49		
Waluty zagraniczne	148	75		
Remesy	17,204	50		
Rachunki w bankach	71,987	92		
Papiery wartościowe	174,413	—	267,610	66
Dłużnicy			472,923	39
Zapasy:				
surowców kupnych, materj. techn. budowl. i in.	264,036	03		
barwników, półprod. organiczn. i nieorganicz.	1,213,843	15	1,477,879	18
Kaucje różne	1,407	21		
Akcje członków Rady	11,748	—	13,155	21
Udział w <u>Gwarectwie Świętokrzyskiem</u>			1	—
Fabryki w Zgierzu:				
Place 157,986.—				
Budynki 1,810,310.—				
Maszyny i urządzenia <u>1,994,630.—</u>	3,962,926	—		
<u>Fabryka w Warszawie:</u>				
Place, budynki, maszyny i urządzenia	800,000	—	4,762,926	—
			6,994,495	44

Zarząd: (—) T. Smoluchowski
 (—) W. Gerlicz
 (—) A. Szeunert
 (—) W. Płużański.

w złotych
stycznia 1925 roku.

Stan bierny.

	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Kapitały:				
zakładowy 600,000 szt. à 2.—	1,200,000	—		
zapasowy	60,636	—		
rezerwowo	584,568	45		
amortyzacyjny	137,285	—	1,982,489	45
Rachunki w bankach			729,862	88
Wierzyciele			1,920,710	48
Kalle i S-ka			466,650	—
Traty			699,882	86
Akcepty			1,080,691	82
Długi hipoteczne			93,951	34
Akcepty gwarancyjne			2,450	—
Niewypłacona dywidenda			6,058	61
Kaucje członków Rady			11,748	—
			6,994,495	44

Komisja Rewizyjna: (—) St. Długoszewski
(—) Z. Drągowski
(—) K. Olszowski.

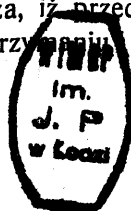
15-

PROTOKÓŁ.

Niżej podpisani Członkowie Komisji Rewizyjnej Sp. Akc. „Przemysł Chemiczny w Polsce Spółka Akcyjna“ zebrawszy się w dniu 18 Maja 1925 r. dokonali przeglądu bilansu i rachunku zysków i strat, sprawdzili z księgami Spółki i uznali, że bilans i rachunek zysków i strat za rok 1924 są zestawione prawidłowo i zgodnie z księgami handlowymi Spółki.

Jednocześnie Komisja Rewizyjna stwierdza, iż przewalutowanie, na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r., na złote aktywów i pasywów Spółki w dniu 1 stycznia 1925 r. i określenie w złotych kapitałów własnych przedsiębiorstwa na ogólną sumę 1,982,489 zł. 45 gr. jest dokonane prawidłowo i wnosi o zatwierdzenie sporządzonego bilansu otwarcia w złotych na dzień 1 stycznia 1925 roku.

Komisja Rewizyjna ze swej strony zaznacza, iż przedsiębiorstwo znajduje się w krytycznym położeniu, z którego może się wydobyć jedynie po otrzymaniu długoterminowego kredytu i przeprowadzeniu ogólnej sanacji, a głównie handlowej.

- (—) St. Długoszewski
- (—) Z. Drągowski
- (—) Karol Olszowski.

7231-A